

216

1622. Σύμβαση ίδρυσης χωριού (νοταριακή πράξη). Χανιά.

Χρύσα Μαλτέζου, «Σύμβαση ίδρυσης χωριού στὴν Κρήτη (1622)», *Ἀριάδνη* 5 (1989), σ. 358-360.

1622, 1 Μαρτίου

«... Εστοντας και ο πανοσητοτατος εν νηερομοναχος παπα Υερεμνας Καλαφατις, το παρον υκονομος, αλη φοραν να υτανε στο αυτον μοναστηριον να εκαμε γραφη με τον Γαβριλη Μουσουρον, Γηοργυ, Κοστα, Μανολη, τα πεδηα του, και με τον Σταματη, Γυοργυ, Μηχαλη Μουσουρυ, αδερφη, και με τα πεδηα τοννε, κατα τιν εξουσηα οπου του ηχε δοσμενη ο πανοσητοτατος εν ηερομοναχος κηρ Μαραρνος Καμαροτος, υγουμενος του ανοθεν μοναστηριου, οπου εκυνον τον καιρον ευβρυσκετον εδεπα, με την οπηαν γραφη λεση προς τον εδοκε ολον τον τονπον και χαραφηα κρασμενα Βρακους, με κοντετζιον να κατηκησουν υστερμενον χρονους τρις και να καμουση χορουν και να πλερονουση νομια και να κανουση ζευγαρες, οσαν και τους αλους χοριτες του Στηλου, και ονσανα σε κυνη την γραφη λεση και φενετε υπο χυρος του κυρ Μανολη Σκορδαλη, τον νοταριου. απον τους οπηους Μουσουρους δεν επηγασην να κατηκυσουσην ος εδα πασα ο Σταματης και Γηοργυς ο Βρακις και υ ετερυ εμυνασην στον Σφαλαμα και εκοπη υ γραφη δηα λογου τοννε. και τον παρον, πεθενοντας, τα πεδηα του Γαβρυλη να τεληκοσιν ολον εκυνον που εμυλη υ προτη γραφη, επαρακαλεσαν τον αυτον υκονομον να τους εσταλκε παλη στον τονπον και να τινε σημαδεψη, εκι οπου ηχα να καμου τιν χορουν δηοντη δεν εμπορεσσασην ος εδα να τον καμουσην δηα πολα τινε αρποδησηα. δηα τουτον τιν σημερον ο αυτος υκονομος, με την προτη και ηστερυ εξουσηαν οπου εχυ, κοντετερετε να τζυ βαλη στον τονπον και ουτος ομαδη με τον αφεντη τον Ηοανη Δροσαν, τον πτηροπον, εσημαδεψασην και εσταληκοσασην ολη την κορυφη του τοπου, δηα να γενη τον χορουν και νανε πασαν αδερφοσηνη στη μηναν μερεαν, ηγουν ο Γυοργυς και Κοστας να κτησου ανατηα του σπητηου, οπου εχυ αρχυνησημενον ο Μανολης, αδερφος - στου, και ουτος η κατεβασηα πασανος να κτηζη στη μια μερεαν, μα να καμουση στη μεση του χορουν την ορδηναρυαν στρατα, οσαν να οιταν δηον καρτερυαν αφεντηκα και οσες κατηκες θελουση γενη ατζη απον τους ανοθεν, οσαν και απον τα πεδηα και κληρονομους στουνε, να πλερονου τεσ σηνηθεκες ρεγαγηες, σαν και τζυ αλους χοριτες του μοναστηριου. και ξεκαθαριζοντας και υ ανοθεν Γυοργυς, Κοστας και Μανολης να εχουση καμομενες τζυ κατηκνεστονε και να κατυκησουση στο τοπον στερμενον χρονους δηου προτους ερχομενους, αλεος υ γραφη ετουτη να οινε κομενη. κανοντας τιν μυρασηα να παρυ και υ χυρα του ποτε Αλεξαντρου τον μερτικον τζυ. και οπηος εναντηυθη υς σε κανένα καιρον σε οτη ενε γραμενα ανοθεν, γυ να πυραξυ τους αλους, να υνε παρατας ευγαλμενος απον τον τοπον και ζυγομενος, απομενοντας υπου την σημερον του μαναστηριου το μερτηκον που εκρατη ο Μηχαλης Μουσουρος ποτε Κοστας, μουζουρυον δεκαενεαν υμιση, να τα δοση ο ανοθε οικονομος οτηνος θελη, δηοτης ο αυτος Μυχαλης δεν νεμπυκε στη μπαρουσαν γραφυ, αληθος οτε θεληση να εμπη να γρυκατε και ατος με τους αλους εδηκους τζυ ξεκαθαροσηνες, ος ανοθεν ...».